

Velikánský Umění

Stanislav Hložek

Hanka z. :
Život letí jako blázen
tím vesmírným vzduchoprázdňem.
Jenom chvíli máš svý záření

Nic se nedá nikam schovat,
každý den a zas a znova
nové do starého přemění

Standa h. :
Ten, kdo v kartách hledá rádce,
horoskopů vyptává se,
o životě nemá tušení

Ten, kdo sbírá relikvie
taky málo rozumný je
K čemu takovéhle pachtění ?

H: To chce znát
S: Dobře znát
H: Sebe sama
S: Sebe sama
oba: Tak to je velikánský umění

H: Znat, co smíš
S: To, co smíš
H: I co nesmíš
S: Zvlášť, co nesmíš
oba: Tak to je velikánský umění

H: Vždycky jít
S: Vždycky jít
H: Vlastní cestou
S: Vlastní cestou
oba: Tak to je velikánský umění

H: To chce mít
S: Vždycky mít
H: Ruce čistý
S: Ruce čistý
oba: Tak to je velikánský umění

Kdy se zvednout a kdy běžet,
kdy je mnohem lepší ležet,
to je velikánský umění

Co dokážeš všechno stihnout,
komu máš se z dálky vyhnout,
to je velikánský umění

H: To chce znát
S: Dobře znát
H: Sebe sama
S: Sebe sama
oba: Tak to je velikánský umění

H: Znat, co smíš

S: To, co smíš
H: I co nesmíš
S: Zvlášt', co nesmíš
oba: Tak to je velikánský umění

H: Vždycky jít
S: Vždycky jít
H: Vlastní cestou
S: Vlastní cestou
oba: Tak to je velikánský umění

H: To chce mít
S: Vždycky mít
H: Ruce čistý
S: Ruce čistý
oba: Tak to je velikánský umění

Vědět vždycky jak se tvářit,
kdy máš vypnout a kdy zářit,
to je velikánský umění.

Když máš vztek a než bys vylít,
jít do ohně vodu přilít,
to je velikánský umění

Kdy máš do hry všechno vložit
a kdy líp zbraně složit,
to je velikánský umění

A přitom všem jenom stačí
sám u sebe vždycky začít,
to je velikánský umění